

Biblioteka
POZITIVNE MISLI ZA SVAKI DAN

Naziv originala:
THE JOY OF LIVING
Orison Swett Marden

Copyright © 2011 by JMW Group Inc. All Rights Reserved
Za izdanje na srpskom jeziku © Edicija, Beograd 2021.

IZDAVAČ
Edicija
Dunavski kej 8, Beograd

ZA IZDAVAČA
Lazar Vuk Bokan

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK
Lazar Vuk Bokan

PREVODILAC
Ivana Petrović

LEKTURA I KOREKTURA
Edicija

DIZAJN KORICA
Edicija

ŠTAMPA
Pi-press, Pirot

TIRAZ
1.000 primeraka

Plasman
+381/64-521-521-0
klubcitalaca@edicija.rs
www.edicija.rs

ISBN 978-86-81962-08-4

ORISON SVET MARDEN

Rađlost
življenja

KAKO DA PRONAĐETE I ZADRŽITE
SREĆU U SVOM ŽIVOTU

UREDIO DEJVID H. MORGAN

Često slušamo o ogromnim gubicima naših prirodnih resursa – uglja, voda, šuma – a to su zaista veliki i ozbiljni gubici na koje bi trebalo da obratimo pažnju. Međutim, oni su prava sitnica u poređenju sa ogromnim gubicima koje smo svi mi doživeli u vidu mogućih resursa sreće.

„Pričaj o sreći. Svet je dovoljno tužan i bez tvojih jada. Nijedna staza nije potpuno neprohodna. Potraži mesta koja su ravna i prohodna i govori o onima koji odmaraju umorno uho Zemlje, toliko povređene jednim neprekidnim naprezanjem ljudskog nezadovoljstva i tuge i bola.

Pričaj o veri. Svetu je bolje bez tvog izrečenog neznanja i morbidne sumnje. Ako imaš vere u Boga, čoveka ili sebe, iskaži to; ako ne, gurni nazad na policu tišine sve svoje misli dok se ne pojavi vera.
Niko neće žaliti, jer su tvoje usne neme.

Pričaj o zdravlju. Turobna, nepromenljiva priča o smrtnim bolestima je istrošena i ustajala. Ne možeš šarmirati, niti zainteresovati, niti pak zadovoljiti, svirajući taj mali akord, bolest. Reci da si dobro ili da je sve u redu sa tobom i Bog će čuti tvoje reči i ostvariće ih.“

– Ela Viler Vilkoks

Sadržaj

Uvod.....	11	
Poglavlje 1	Potraga za srećom	15
Poglavlje 2	Sreća se neguje	19
Poglavlje 3	Afirmacije i razgovori srca	29
Poglavlje 4	Samokontrola.....	41
Poglavlje 5	Sreća i bogatstvo	49
Poglavlje 6	Uživanje bez posedovanja	57
Poglavlje 7	Davanje	63
Poglavlje 8	Dobre strane prijateljstva.....	75
Poglavlje 9	Zadovoljstvo poslom	81
Poglavlje 10	Cenimo estetiku	89
Poglavlje 11	Čovek koji nije mogao da priušti godisnji odmor.....	97
Poglavlje 12	Pusti, nek ide	103
Poglavlje 13	Smeh	107
Poglavlje 14	Pevanje.....	115
Poglavlje 15	Živeti danas sada i ovde.....	119
Poglavlje 16	Preozbiljno shvatanje života	127
Poglavlje 17	Alhemija radosnog uma.....	131

Poglavlje 18	Na spavanje sa srećnim mislima.....	137
Poglavlje 19	Optimizam.....	145
Poglavlje 20	Moć kućnog zadovoljstva	151
Poglavlje 21	Priroda	169
Poglavlje 22	Zadovoljstvo koje nam pruža mašta	173
Poglavlje 23	Napor da izgledamo dobro ubijaju sreću	177
Poglavlje 24	Tragedija odloženog uživanja	183
Poglavlje 25	Dva neprijatelja sreće: briga i strah.....	193
Poglavlje 26	Kako ponovo pretvoriti vodu života u vino?	207
Poglavlje 27	Pesimizam koji se ne isplati.....	215
Poglavlje 28	Vaša najvrednija imovina.....	221
Poglavlje 29	Loša strana omalovažavanja samih sebe	225
Poglavlje 30	Još jedan osvrt na sreću	229

UVOD

Sedamdesetih godina prošlog veka, grupa muškaraca u kojoj je bilo nekih od najuticajnijih motivacionih autora i govornika, kao što su V. Klement Stoun, Erl Najtingejl, Norman Vincent Pil i Og Mandino, većerala je u Čikagu nakon jednog od skupova posvećenih pozitivnom mišljenju, koji je sponzorisao magazin „Sakses“.

Neko je postavio pitanje: „Ko su bili najuticajniji autori u vašem životu koji nisu pisali beletristiku?“

V. Klement Stoun je odgovorio: „Orison Svet Marden i Napoleon Hill.“

Erl Najtingejl je rekao: „Fjodor Dostojevski i Marden.“

Norman Vincent Pil je kazao: „Sveti spisi i Marden.“

Og Mandino reče: „Džejms Alen, Rasel Konvel i Marden.“

Ko je taj Orison Svet Marden, koji je imao toliko jak uticaj na neke od najvećih motivacionih govornika i pisaca XX veka?

Da bismo vas dodatno upoznali sa tim čovekom, evo kratke biografije koju su napisali urednici magazina „Sakses“:

Orison Svet Marden uzdigao se iz bede i siromaštva i postao je najveći zagovornik preduzetništva u svoje vreme. Marden je rođen 1850. godine u ruralnom, krševitom Nju Hempširu. Majka mu je umrla kad je Orisonu bilo tri godine, a otac kada je imao sedam. Njegov staratelj nije gubio vreme, te ga je odmah poslao u najam. Tokom naredne decenije, Marden je radio za niz seoskih porodica u Nju Hempširu, koje su se bavile geodetskim radom, obradom drveta, mlinovima i farmama i većina ga je tretirala na užasan način.

Dane bi provodio vukući kamenje dok mu ruke ne bi prokrvarile, a noću prao i ribao dok mu prsti ne bi provrištali od bola. Redovno su ga šibali, tukli, šutirali i izgladnjivali skoro do smrti. Boravio je godinu dana sa pakosnim parohom i njegovom supru-

gom, gde je bolovao zbog gladi i bio je prisiljen da provodi sate i sate moleći se u mračnoj, oronuloj crkvi. Muškarac i njegova supruga su ga naizmenično tukli, gotovo svakodnevno. Marden se prisetio s dozom humora da je ponekad bio pošteđen bičevanja kada bi se par svađao oko toga na koga je red da ga tuče!

Svoje tinejdžerske godine Marden je u potpunosti proveo daleko od civilizacije. Nikada nije čitao novine ili časopise, nije video grupu veću od pedeset ljudi, nikada nije video biblioteku i koncept grada mu je bio potpuno nepoznat. Međutim, voleo je da čita. Našao je knjigu na tavanu jedne od farmi i to mu je promenilo život. Bila je to „Samopomoć“ Samjuela Smajlsa, škotskog lekara, novinskog urednika i sekretara za železnicu. Objavljena 1859. godine u Engleskoj, „Samopomoć“ je sadržala priče o dečacima koji su se iz strašnih okolnosti izvukli oslanjajući se isključivo na same sebe. Smajls je tvrdio da bi ljudi mogli da se uzdignu iznad okolnosti u kojima su se našli i postignu sve što im padne na pamet, samo ako pokažu nepokolebljivu istrajnost i pozitivan mentalni stav. Do kraja veka prodata je u preko 250.000 primeraka.

Inspirisan pomenutom knjigom, Marden je napustio zakonskog staratelja sa sedamnaest godina i nastavio da se obrazuje. Svakog dana provodio je sate i sate radeći kao konobar, kasnije i kao direktor nekoliko hotela da bi se prehranio, a kasno noću je učio kako bi poboljšao svoje veštine učenja i čitanja. Prošao je kroz akademiju *Nju London*, Univerzitet u Bostonu, Medicinski fakultet Univerziteta Harvard i Pravni fakultet Univerziteta u Bostonu (poslednje dve diplome stekao je istovremeno 1882. godine). Započeo je preduzetničku karijeru osnivajući restorane i gastronomске klubove, kupujući hotele i nekretnine i osnovao časopis „Sakses“.

Tokom tog svog puta, Marden je odlučio da postane američki Samuel Smajls i napiše desetine knjiga o samopomoći kako bi nadahnuo ljude da postanu bolji. Finansijski obezbeđen do trideset druge godine, provodio je svoje slobodno vreme sakupljući beleške za „inspiraciju i pomoć onima koji se bore, pokušavaju da postanu neko i urade nešto u ovom svetu“. Po rečima naučnika Toma Luka, Marden je kombinovao vrednosti koje je izložio Bendžamin Frenklin – ekonomiju, samokontrolu, rad i poštenje – sa onima koje je kasnije utvrdio Ralf Voldo Emerson

– samopouzdanjem, pronicljivošću i istinom – da bi definisao moćnu i karakteristično američku filozofiju.

Počev od 1890. godine, Mardena je pogodio niz katastrofalnih događaja. Izbijanje malih boginja uništilo mu je posao u jednom od hotela. Suša mu je isušila sve poslove na Zapadu. Svi njegovi spisi (oko 5.000 stranica) uništeni su u požaru u drugom od njegovih hotela. Neustrašiv i naoružan svojim perspektivnim stavom, Marden je sledećeg jutra kupio svesku od dvadeset pet centi i počeo da piše ispočetka.

Počeo je da rekonstruiše svoj omiljeni rukopis, „Guranje unapred“ (*Pushing to the Front*), koji je pričao priče o velikanima koji su se, često u strašnom siromaštvu, borili sa brojnim preprekama koje su se iznova i iznova javljale i na kraju, ipak, trijumfovali. Knjiga koju je Hauton-Miflin objavio 1891. godine bila je dosta prevođen i uticajan bestseler i pomogla je da se njegov život preokrene kako finansijski, tako i emocionalno. Kao odgovor na nju dobio je toliko pisama oduševljenih čitalaca da je odlučio da osnuje časopis „Sakses“. U njemu, Marden je težio da inspiriše i uzdiže, podučava i drži modele uspeha kao svetionik drugima koji su težili da budu isti takvi. Intervjuisao je najuspešnije i najmoćnije ljude svog doba, a časopis je sebi stvorio jedinstvenu nišu u američkom društvu. Marden je uređivao časopis do svoje smrti 1924. godine.*

„Sreća“ je sastavljena iz mnogih Mardenovih spisa. U njima se Marden često pozivao na dela drugih – mnoga dobro poznata i dan-danas, a drugima je popularnost vremenom izbledela. Neke referencije na njih date su u ovoj knjizi, a izbor se zasniva na stavu da su reči u njima obogatile tekst tako što su mu dodale značenje, slikovitost i eleganciju teksta. Iako im imena više nisu poznata, a identitet maglovit, ipak ćete na osnovu njihovih reči steći bolju sliku o tim autorima. A u krajnjem slučaju, oni su žeeli da budu zapamćeni po svojim rečima.

Ponekad je Marden jednostavno umetao citirane odlomke u svoje tekstove bez ikakvog pozivanja na izvor. Ponavljam, tamo gde su ovi materijali dodali kontekstualno bogatstvo tekstu, oni su i ostali u knjizi.

U oba slučaja doneta je odluka da ćete imati više koristi, a vaše čitalačko iskustvo će biti veće ukoliko se upoznate sa rečima ovih pisaca